

Fișa resurse : *Competența de evaluare***Trunchiul D al modulului de formare**

Titlul fișei : ***Competența de evaluare***

1/ Starea lucrurilor

Această fișă va evidenția indicatorii și unele dintre instrumentele care pot servi drept ghid și ajuta la dezvoltarea și consolidarea competențelor de evaluare, care ar trebui considerate ca o parte fundamentală a competenței didactice și pedagogice necesare pentru a identifica și a răspunde la nevoilor elevilor cu cerințe educaționale speciale.

2/ Demonstrație

Obiectivele fișei:

1. Înțelegeți ce înseamnă competența de evaluare și cât de important este competența profesională a fiecărui profesor
2. Aprofundarea conceptului de evaluare formativă
3. Cunoașterea surselor normative care reglementează evaluarea elevilor cu CES
4. Recunoașteți importanța autoreglementării și a autoevaluării ca momente critice în procesul de evaluare
5. Cunoașteți construirea "competenței".
6. Cunoașteți cum să planificați și să evaluați abilitățile
7. Să cunoască conceptul de evaluare autentică.

Competența de evaluare

În Italia, subiectul verificării învățării anterioare și evaluarea elevilor cu CES este tratat în legislația în vigoare (Legea 170/2010 și Decretul ministerial din 12 iulie 2011 nr.5669) care prevede că:

1. Evaluarea școlară periodică și finală a elevilor și studenților cu CES trebuie să fie în concordanță cu intervențiile pedagogico-didactice menționate în articolele anterioare.

2. Instituțiile școlare trebuie să adopte metode de evaluare care să permită elevului cu CES să demonstreze în mod eficient nivelul de învățare realizat prin aplicarea măsurilor care determină condițiile optime pentru performanța performanței. să evalueze - în raport cu timpul de execuție și metodele de structurare a testelor - acordând o atenție deosebită stăpânirii conținutului disciplinar, indiferent de aspectele legate de competența deficitului.

3. Comisiile de examen de stat, la sfârșitul primului și al doilea ciclu de predare, iau în considerare situațiile subiective specifice, modalitățile pedagogice și formele de evaluare identificate în căile pedagogice personalizate și personalizate. . Pe baza unei tulburări specifice, aceștia pot rezerva perioade mai lungi de probă pentru candidați decât pentru alții, chiar și pentru examene de stat. Aceleași Comisii garantează, de asemenea, utilizarea instrumentelor compensatorii adecvate și adoptă criterii de evaluare care acordă o atenție deosebită mai degrabă conținutului decât formei, atât în testele scrise, cât și în testele naționale INVALSI (Istituto Nazionale per Valutazione del Sistema dell'Istruzione sau Proof Național, necesare pentru examene de stat, precum și în fazele de interviu.

4. Instituțiile școlare implementează toate strategiile educaționale posibile pentru a permite elevilor și studenților cu BEP să învețe limbi străine. În acest scop, ele îmbunătățesc metodele prin care studentul își poate exprima cel mai bine aptitudinile prin promovarea expresiei orale și prin utilizarea celor mai adecvate instrumente compensatorii și a măsurilor de distribuire. Testele scrise într-o limbă străină sunt concepute, prezentate și evaluate într-un mod compatibil cu dificultățile CES

Cuvintele-cheie pe care trebuie să le reamintim: **adecvate, consecvente, respectând timp și metode, optim** cu scopul final **de a dezvolta o evaluare centrat pe elev și progresul său.**

"Evaluarea trebuie, prin urmare, să ia forma unei practici care explică în mod concret modalitățile de diferențiere în funcție de disciplină și tipul de sarcină, făcând distincție între ceea ce este o expresie directă a tulburării și ceea ce exprimă angajamentul studentului. și cunoștințele dobândite efectiv. "(Linii directoare, p. 28).

Calea personalizată și personalizată (PDP în italiană) este instrumentul care urmărește definirea, monitorizarea și documentarea celor mai adecvate strategii de intervenție și a criteriilor de evaluare pentru învățarea elevilor cu CES.

Evaluarea trebuie să ia în considerare o serie de elemente care depășesc pur și simplu verificarea conținutului, evaluarea modului de studiu, comportamentul, angajamentul, capacitatea de a aplica soluții la dificultățile sale.

Evaluarea

Evaluarea este o parte fundamentală a acțiunii de formare, deoarece, prin testele de evaluare, profesorul va cunoaște nu numai ceea ce a învățat elevul, ci și modul în care a făcut-o și este vorba despre baza acestor cunoștințe că profesorul poate planifica pașii următori.

Evaluarea este un proces care însoțește elevul de-a lungul formării sale, în scopul de a contribui la îmbunătățirea calității învățării.

Scopul său este de a verifica îndeplinirea sau nu a tuturor obiectivelor stabilite de acțiunea de formare: este, prin urmare, o observație reală a ceea ce fiecare student a dobândit (complet, parțial sau deloc).

Evaluarea este o modalitate de înțelegere a cunoștințelor, abilităților și competențelor pe care elevul le posedă și le poate stăpâni: pe această bază putem planifica o posibilă înțelegere. Nu în ultimul rând, oferă profesorului informații foarte importante pentru a renunța la propria sa acțiune de predare.

Dar evaluarea este un act complex și relevant în cadrul călătoriei educaționale. În acest sens, Visalberghi (1955) introduce o reflecție asupra relației de interdependență dintre procesul de predare și procesul de învățare. Din acest punct de vedere, **evaluarea devine un proces dinamic**, deoarece nu privește doar performanța sau abilitățile dobândite de student, ci și procesele cognitive și stilurile de lucru adoptate de student. Procesele de evaluare urmăresc, de asemenea, să dezvolte **o responsabilitate** din ce în ce mai mare pentru elev în raport cu obiectivele stabilite (art.1, OM 92/2007) și, prin urmare, mai degrabă decât să definească o evaluare, evaluarea trebuie să conducă la o înțelegere detaliată de către elev cu privire la punctele forte ale activității sale și la elementele care trebuie îmbunătățite, pentru a putea să le exploateze printr-un feedback continuu și reciproc al elevului-profesor / student-student.

Prin urmare, o evaluare corectă pe parcursul cursului de școlarizare trebuie să poată oferi teste frecvente care să permită urmărirea acțiunii de formare din punctul de vedere al elevilor, pentru a le face conștienți de nivelul atins și, pentru profesori, să aducă modificările necesare ale metodelor de formare propuse, dacă nu se dovedesc eficace.

În plus, aceleași evaluări, dacă sunt frecvente, oferă o bază bună **pentru evaluarea finală, sumativă sau de certificare.**

Evaluarea are legături profunde cu modul în care profesorul își dorește să învețe, să conducă predarea, să raporteze elevilor și să se îngrijească de motivația lor.

Gândirea la reînnoirea evaluării școlare nu înseamnă numai introducerea unor practici pedagogice diferite, ci oferirea unei noi viziuni a procesului de învățare, identificarea formelor inclusive de acompaniament, încrederea în posibilitatea implicării auto- evaluarea elevilor folosind instrumente și formulare care iau în considerare motivația generată de feedbackul privind învățarea.

Cum se efectuează un control pentru un elev cu dificultăți lexicale

Elevul cu Cerințe Educaționale Speciale are adesea probleme în a-și aminti lexicul specific unui subiect. Pentru a depăși această problemă, este necesar să se organizeze termenii specifici unei discipline într-un glosar tematic, instrument disponibil studentului chiar și în timpul controalelor, precum și o hartă mentală care să ofere nu numai indicații în formă imagini, dar și termenii cheie care reamintește conceptele și, în consecință, conținutul.

Pentru un elev care are dificultăți lexicale, o carte care este însoțită doar de imagini, suport pentru vorbire, nu ajută cu adevărat, din cauza dificultății de a aminti termenii specifici evocați de aceste cuvinte. Imagini, dar nu se asociază. Adesea, în prezența unei dificultăți semnificative de acces lexic, este necesar ca harta mentală să conțină în același timp termenii care se referă la conceptele cheie și la conectorii logici.

Cu toate acestea, pentru a verifica cunoștințele și abilitățile, este important să se asigure că procesul de reflecție nu poate fi în niciun fel împiedicat de cercetări dificile, vocabular, cuvânt: suportul oferit, fie că este vorba despre un șablon, o hartă, o listă sau un glosar tematic, trebuie să poată oferi într-un mod simplu și accesibil termenii, datele, numele personajelor (mai ales dacă nu sunt italieni).

Cea mai bună metodă de control este că, în urma sfaturilor profesorului, elevii participă la construirea prezentărilor temelor de învățare prin intermediul limbajelor multimedia care permit personalizarea în funcție de preferințele și nevoile lor: aplicarea acestei metode profesorii trebuie să aibă abilități specifice, experiență de utilizare și mijloace tehnice oferite de școală. Dacă nu este posibilă practicarea pedagogiei clasei inversate, depășind conceptul de verificare frontală sau interogare liniară, este necesar să se regândească structura interogatoriilor.

De exemplu, puteți să întrebați elevul despre un comentariu pe un videoclip prezentat de profesor sau pe care îl găsiți printre alte materiale pe net: această activitate permite folosirea cunoștințelor dobândite prin expunerea acestora prin intermediul propriului videoclip, care se confecționează în întregul grup și declanșează reflecții și idei și în tovarășii lor.

Un alt ajutor, creat pentru elevii cu CES, dar util pentru toți, este utilizarea hărților mentale lexicalizate ale subiectului care urmează a fi verificat, construit în clasă cu elevii în timpul unei faze explicative sau pregătit de studenți.

Aceste materiale de prezentare trebuie să fie liniare și accesibile, scrise în mod clar, vizibil și ordonat, pentru a găsi rapid termeni și legături cauzale specifice, stimulând organizarea prezentării.

Următoarea sarcină este de a compara ghidurile de prezentare construite independent de diferiți studenți, stimulând reflecția asupra diferențelor, pentru a începe o lucrare de metacogniție.

Folosirea ghidului de prezentare în timpul controlului este o practică incluzivă, care ar trebui să fie oferită tuturor studenților, fără diferențiere în funcție de nevoile educaționale, deoarece, fiind un suport pentru organizarea conținutului, nu este în sine o facilitare ci o oportunitate de a reflecta asupra modului de organizare a unei prezentări orale.

Erorile pe care trebuie să le evitați în timpul interogării orale sunt următoarele:

- să adresați întrebări presante,
- nu lăsați suficient timp pentru a organiza răspunsul,
- rugați alți studenți să răspundă la întrebările pe care elevul întrebant ezită
- întrerupeți elevul chestionat cu riscul de a face să-și piardă firul discursului, să nu permită interviuatului să aibă în fața ghidurilor și glosarelor.
- cred că, în calitate de profesori, este posibilă înlocuirea materialelor descrise mai sus în timpul interviului, sugerând că copilul nu-și amintește sau întrerupe prezentarea student să-și ghideze organizația. Suportul vizual pe care elevul îl cunoaște și maestrul nu poate fi înlocuit niciodată de alte modalități, cu atât mai puțin de un ajutor care ar folosi alte canale senzoriale (orale în locul vizuale).

În concluzie, în cadrul evaluării, trebuie să se respecte nivelul de cunoaștere al subiectului, prin prezentarea propriilor materiale sau nivelul de competență prin utilizarea lor. Unele lentări în cercetarea lexicală vor trebui luate în considerare (chiar și cu utilizarea glosarelor tematice), dar se va ține seama de capacitatea de elaborare personală, de capacitatea de sinteză, de capacitatea de a motiva opțiunile de prezentare și modalitățile de autocorecție.

Cum se obține un control pentru un elev dislexic

Testul scris de verificare va avea aceleași caracteristici generale, păstrând în același timp particularitățile subiectului predat. Glosarele tematice sunt esențiale în acest caz, precum și liste clare de subiecte de masterat: în timpul fazei de studiu, aceste instrumente ar trebui să fie oferite elevului cu referințe precise la paginile manuale în care se află. Principalul lucru este să folosiți hărți sau tabele care conțin semne de vocabular specifice și emblematice: prezența terminologiei disciplinare, a datelor și a conexiunilor logice va fi legată de dificultatea accesului sau stocării lexicale a fiecărui student.

Controalele trebuie să fie structurate în mod clar și liniar, să evite confuzia vizuală sau suprapopularea și să furnizeze documente cu propoziții scurte și ușor de înțeles. Întrebările cu răspunsuri multiple sunt mai accesibile decât întrebările deschise. Cu toate acestea, există criterii care trebuie respectate pentru construirea testelor cu mai multe opțiuni:

- răspunsurile posibile nu ar trebui să fie prea lungi
- cuvintele folosite trebuie să fie bine diferențiate
- evitați negarea dublă
- oferiți un format digital compatibil cu viteza de vorbire

Întrebările deschise sunt un instrument adecvat pentru anumite subiecte și pentru subiectele în care nu este o recunoaștere a conținutului corect necesar, ci o competență argumentativă. Și în acest caz, testul ar trebui să fie oferit în format digital accesibil prin sinteza vorbirii. Utilizarea computerului este esențială atât ca suport pentru producția scrisă, cât și pentru accesul la întrebările de control, fie că sunt deschise, fie că sunt multiple. Sinteza sintezei permite verificarea ortografiei, a consecvenței textuale și a structurii lingvistice utilizate și permite o evaluare reală a abilităților elevului prin compensarea dificultăților specifice. Verificările propuse unui elev la BEP fără instrumentele compensatorii adecvate nu permit evaluarea competențelor reale și, prin urmare, nu au valoare de evaluare.

Tipuri de revizuire personalizată și evaluare

Controlul se poate face prin:

- întrebări pre-programate și care nu se suprapun;
- sarcinile cu obiective clare și non-multiple;
- întrebări orale cu întrebări ghidate;
- verificări cu mai mult timp sau sarcini mai scurte pentru a testa o singură abilitate;
- compensarea cu teste orale dacă testul scris nu a condus la un rezultat adecvat;
- utilizarea mediatorilor pedagogici în timpul testelor scrise și orale (hărți conceptuale, hărți mentale, diagrame, tabele ...)
- utilizarea tehnologiilor compensatorii și a instrumentelor IT;
- teste de calculator;
- sarcini personalizate (cu mai puține cereri, întrebări închise, adevărate / false, grile)
- tematica cu mai multe soluții, care pot corespunde diferitelor niveluri de competență
-

Evaluarea testelor scrise și orale trebuie să permită elevului să își arate competențele într-un mod adaptat la tipul de problemă pe care o prezintă.

Monitorizarea cadrelor didactice trebuie să evalueze eficacitatea adaptărilor compensatorii adoptate și realizarea obiectivelor.

Importanța strategiilor pentru repetiția orală

Este adesea cazul în care studenții se bazează pe capacitatea lor mare de a înțelege, fără a implementa **o strategie de repetare orală** a subiecților studiați.

Acest lucru duce **la o fluiditate slabă a vorbirii** în timpul interogărilor / examenelor. Momentul interogatoriului / examinării se referă la **abilitățile expunerii orale** în care intervine parafraza, adică la **producerea de fraze care au o semnificație echivalentă cu originalul**, dar care nu reproduc fidel lexicul și sintaxa textului: numai în acest fel se poate dovedi că înțelegerea a fost dobândită.

Producerea unei expresii orale poate fi programată, folosind un plan și alte instrumente (**hărți mentale, diagrame și ajutoare vizuale pentru învățare**), pregătite în prealabil, pentru a prezenta subiectul într-un mod ordonat și pentru a păstra controlul asupra oralizării vorbirii.

Hărțile hărțuitoare și ajutoarele vizuale ale cunoștințelor ca instrumente de sprijin pentru învățare nu sunt doar utile pentru studenții BEP, ci pentru toți, după cum putem citi în **Ghidul Curriculumului Național. grădiniță și școală primară** (MIUR, respectiv Ministerul Educației, Universității și Cercetării, 2012, pp. 32,33).

Hărțile mentale ca instrumente pentru incluziune

Hărțile mentale sunt instrumente care sprijină învățarea tuturor studenților și pot fi ușor folosite de profesori **în predarea și evaluarea întregii clase**.

Tocmai datorită conotației, structurii și logicii lor (teoria învățării semnificative), ele sunt bine adaptate la o pedagogie incluzivă și semnificativă prin care putem conduce elevii să pună întrebări, să facă presupuneri, să analizeze, să stabilească conexiuni, să conceptualizeze, să verifice ipotezele.

BIBLIOGRAFIE

Batini F., *Insegnare per competenze*, 02, Loescher Torino, 2013

Capuano A., Storace F., Ventriglia L., *Viaggio nel testo ... orientarsi con le mappe. Percorsi didattici inclusivi*, Libriliberi, Firenze, 2014.

Castoldi M., Valutare le competenze. Percorsi e strumenti, Carocci, Roma 2009

Castoldi M., Martini M., Verso le competenze: una bussola per la scuola, Franco Angeli Milano 2013

Chiappetta Caiola L. (a cura di) Didattica inclusiva, valutazione e orientamento, Anicia 2015

Da Re F., *La didattica per competenze*, Milano-Torino, Pearson, 2013

Fiorin I., *Scuola accogliente, Scuola competente*, Brescia, La Scuola, 2012

MIUR, *Linee guida in materia di orientamento lungo tutto l'arco della vita*, di cui alla CM n. 43/09, e *Linee guida nazionali per l'orientamento permanente*, di cui alla nota 19/2/2014, prot. 4232

MIUR (2010), *Indicazioni nazionali riguardanti gli obiettivi specifici di apprendimento concernenti le attività e gli insegnamenti compresi nei piani degli studi previsti per i percorsi liceali*, in [Indicazioni Nuovo Impaginato](#) .

MIUR (2012), *Indicazioni nazionali per il curriculum della scuola dell'infanzia e del primo ciclo d'istruzione*, in [Indicazioni nazionali infanzia primo ciclo](#) .

MIUR (2015), *Linee guida per la certificazione delle competenze nel primo ciclo di istruzione*

Napoletano F., *Usare le rubriche per valutare il comportamento*, 2014 in [Rubriche per valutare il comportamento](#).

Nuzzaci A., *Competenze riflessive tra professionalità educative e insegnamento*, Lecce-Brescia, Pensa Multimedia Editore srl. 2012 ("Riflessività e progettazione dell'insegnamento" pp. 99-157).

Pellerey M., *Le competenze individuali e il Portfolio*, La Nuova Italia, Firenze 2004

Perrenoud P., *Costruire competenze a partire dalla scuola*, Anicia, Roma 2003

Petracca C., *I compiti di realtà*, Lisciani, Teramo 2015

Raccomandazione del Parlamento europeo e del Consiglio del 18 dicembre 2006 relativa a competenze chiave per l'apprendimento permanente (2006/962/CE), "Gazzetta ufficiale dell'Unione europea", 30-12-2006.

Tessaro F., *Lo sviluppo della competenza: Indicatori e processi per un modello di valutazione. Competence development: Indexes and processes for an evaluation model* in FORMAZIONE & INSEGNAMENTO, vol. 1, 2012, pp. 105-119

Tessaro F., *Compiti autentici o prove di realtà? Authentic tasks or reality tests?* in FORMAZIONE & INSEGNAMENTO, vol. XII, 2014, pp. 77-88

Trinchero R., *Costruire, valutare, certificare competenze. Proposte di attività per la scuola*, FrancoAngeli, Milano, 2012

Ventriglia L., Storace F., Capuano A.(2015), *La didattica inclusiva. Proposte metodologiche e didattiche per l'apprendimento*, Quaderni della Ricerca 25, Loescher Editore.

Weeden P., Winter J., Broadfoot P., *Valutazione per l'apprendimento*, Trento, Erickson, 2009.